

W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podniosła, że instytucje naruszyły art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego poprzez brak dokonania właściwej analizy skutków badanych przez Bundeskartellamt (niemiecki organ ds. ochrony konkurencji) praktyk antykonkurencyjnych na sytuację przemysłu Unii. W tym względzie skarżąca podnosi, że instytucje dopuściły się oczywistego błędu w ocenie poprzez stwierdzenie, że praktyki antykonkurencyjne nie miały wpływu na wskaźniki mikroekonomiczne i makroekonomiczne.

W ramach zarzutu czwartego skarżąca podniosła, że instytucje naruszyły art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego poprzez brak dokonania obiektywnego badania sytuacji przemysłu Unii. W tym względzie skarżąca podnosi, że instytucja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie poprzez stwierdzenie, że praktyki antykonkurencyjne nie miały wpływu na wskaźniki mikroekonomiczne i makroekonomiczne.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2013 r. — Miettinen przeciwko Radzie

(Sprawa T-395/13)

(2013/C 274/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Samuli Miettinen (Espoo, Finlandia) (przedstawiciele: O. Brouwer i E. Raedts, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 21 maja 2013 r. odmawiającej udzielenia pełnego dostępu do dokumentu 12979/12 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43) doręczonej skarżącemu w dniu 21 maja 2013 r. w piśmie nr „06/c/02/1 3” (zwanej dalej zaskarżoną decyzją) oraz ponownej odmowy udzielenia dostępu z dnia 23 lipca 2013 r.;

obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem wraz z kosztami interwencji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, w związku z tym, że zaskarżona decyzja jest oparta na błędnej interpretacji i na błędnym zastosowaniu wskazanych przepisów dotyczących odpowiednio ochrony postępowania sądowego i porady prawnej oraz ochrony procesu podejmowania decyzji:

Po pierwsze Rada nie wykazała, że ujawnienie dokumentu 12979/12 naruszałoby możliwości jej służby prawnej w zakresie jego obrony w przyszłych postępowaniach sądowych, i że naruszałoby ono proces legislacyjny;

Po drugie Rada nie wykazała, że dokument 12979/12 jest częściowo sensytywny lub o szczególnie szerokim zakresie, co uzasadniałoby obalenie domniemania sprzyjającemu ujawnianiu opinii prawnych w kontekście legislacyjnym;

Po trzecie podniesione przez Radę naruszenie jest czysto hipotetyczne. Jest ono faktycznie oraz prawnie bezzasadne mając na uwadze, że treść opinii zawartej w dokumencie 12979/12 była już publicznie ujawniona w chwili wydawania zaskarżonej decyzji.

Po czwarte Rada powołując art. 4 ust. 3 akapit pierwszy nie przeprowadziła badania przeważającego interesu publicznego rozważając jedynie ryzyko procesu podejmowania decyzji związane jej zdaniem z ujawnieniem, a nie pozytywne skutki takiego ujawnienia odnoszące się między innymi do legitymacji procesu podejmowania decyzji i powołując art. 4 ust. 2 tiret drugie nie przeprowadziła badania.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE, w związku z tym, że Rada uchybiła obowiązkowi uzasadnienia zaskarżonej decyzji w sposób wystarczający i odpowiedni.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2013 r. — Dosen przeciwko OHIM — Gramm (Nano-Pad)

(Sprawa T-396/13)

(2013/C 274/39)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Franko Dosen (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Losert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Thomas Gramm (Brema, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września 2011 (sygn. 4204 C) w brzmieniu nadanym decyzją Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie R 1981/2011-4.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „Nano-Pad” dla towarów z klasy 17 — wspólnotowy znak towarowy nr 8 228 421

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Thomas Gramm

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Bezwzględne podstawy unieważnienia określone w art. 52 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2013 r. — TVR Automotive przeciwko OHIM — TVR Italia (TVR)

(Sprawa T-398/13)

(2013/C 274/40)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokaci A. von Mühlendahl i H. Hartwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: TVR Italia Srl (Mediolan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie R 823/2011-2;
- oddalenie wniesionego przez TVR Italia Srl w dniu 14 kwietnia 2013 r. odwołania od decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 14 lutego 2011 r. wydanej w sprawie B 313 248;
- obciążenie Urzędu i TVR Italia Srl, w przypadku wstąpienia przez nią do postępowania, kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: TVR Italia Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający słowne elementy „TVR ITALIA” dla towarów i usług z klas 12, 25 i 37 — zgłoszenie nr 5 699 954

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy i wspólnotowy znak towarowy „TVR”, zarejestrowany dla towarów i usług z klas 9, 11, 12, 25 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady res iudicata tudzież ne bis in idem oraz art. 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 15 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2013 r. — NIIT Insurance Technologies przeciwko OHIM (SUBSCRIBE)

(Sprawa T-404/13)

(2013/C 274/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NIIT Insurance Technologies Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Wirtz)